

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

I. Violata Episcopalis Collegii dignitas Brevi dato die 17. Martii Anno 1714.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII. dam injuriosa in Sacram Facultatem
 A. C. 1719. Theologiæ Parisiensis: Publicatas Ro-
 mæ Literas 8. Septembr. Anno 1711
 quibus a communione S. R. Ecclesiæ
 separantur Appellantes, & omnimoda
 dam Constitutioni obedientiam recu-
 santes. Quintum illis addemus: si
 licet Constitutionem non fuisse ac-
 ceptam communi consensu neque unive-
 rsalis Ecclesiæ, neque privatarum
 Gallia Ecclesiarum.

I.

Violata Episcopalis Collegii dignitas

Brevi dato die 17. Martii An. 1714.

Ex mente SS. Patrum dici potest
 Ecclesia quasi late patens, ager, cu-
 jus singulæ partes singulis Episcopis
 inter quos primum locum obtinet Ro-
 manus Pontifex, ab ipso Christo ac
 illius Domino attributæ sunt, ut singulis
 quisque portionem privatim excolant
 ac tueantur, & in ea veluti totidem
 vigiles & custodes excubias agant; ita
 tamen ut propter unitatem Episcopatus,
 qui unus est, sicut & ipsa Ecclesia
 & cujus a singulis in solidum pars tenetur
 singuli in totum agrum pastoralis vigi-
 lantiæ & sollicitudinis acres oculos in-
 tendere debeant: quod quidem officium
 peculiari quadam & nobiliori ratione

*S. Cyprian.
 de unit.
 Eccles.*

tionem pertinet ad Romanum Pontificem ob eminentiam loci quem occupat. Hinc Sanctus Augustinus Bonifacium Ecclesie Romanæ Episcopum compellens de rebus ad totam Ecclesiam pertinentibus: *Cum communis sit, inquit, omnibus nobis, qui fungimur Episcopatus officio, (quamvis ipse in ea præmineas celsiore fastigio) specula pastoralis; facio quod possum pro mei particula muneris. Ex eodem fonte scilicet Episcoporum potestas, ex quo Romani Pontificis, fluit. Qui dedit pascendas oves Petro, idem eas & cæteris Apostolis commisit. Non enim, inquit S. Augustinus, inter discipulos solus (Petrus) meruit pascere Dominicis oves: sed quando Christus ad unum loquitur, unitas commendatur; & Petro primitus, quia in Apostolis Petrus est primus. Hoc erant utique & ceteri Apostoli, inquit S. Cyprianus, quod fuit Petrus, pari consortio præditi & honoris & potestatis. Ab ipso igitur Christo Episcopi, quemadmodum & Apostoli quibus successerunt, suam jurisdictionem habent: ab ipso Judices rerum Ecclesiasticarum constituti sunt.*

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

S. August.
lib. I. ad
Bonif. c. I.

S August.
serm. 295.
cap. 4.

S Cyprianus
de unit. Eccles.

Hanc semper doctrinam tenuit Universitas. Sacra Episcoporum jura, traditamque illis divinitus auctoritatem contra Episcopalis Ordinis adversarios semper acerrime defendit; doluitque

Sæc. XVIII vehementer postremis hisce temporibus
 A. C. 1719. bus Episcoporum dignitatis nullam fer-
habitam fuisse rationem.

*I. & 3. Prop.
 Cleri Galli-
 cani.*

Nec existimandum sua jura Episcopos Gallicanos vel ignorasse, vel penitus deseruisse. Quod professi sunt a parte in suis generalibus Comitibus, qui habita sunt Anno 1705. *Acceptationum Constitutionum Pontificiarum via iudicium ab Episcopis fieri . . . Jusque de rebus fidei judicandi divinitus fuisse eis traditum* idem nunc quoque procul dubio sentiunt. At aliquot ex ipsis, impulsus videlicet amore pacis, studio concordie metu scandali, connivendum ultro motis in rebus censuerunt: & inde crescendi de nobis ansam arripuit Romana Curia. Utinam illi ad tuendum suum statim ab initio graviter conque- essent præreptam sibi a duobus e Collegis causam, quæ ad se secundum Ecclesiæ & Regni leges pertinebat eamque fuisse ad Romanum Pontificem contra Canones in prima instantia delatam. Utinam, cum ad eos missa est Constitutio, verbis & re ipsa demonstrassent illam a se tanquam Judicibus examinari: &, quoniam explicationum ope illam a se suscipi posse arbitrabantur, (quanquam nullum ha-ctenus extaret ejus rei exemplum) expressè declarassent & hic, & præsertim Roma

*Episc. Ru-
 pell. & Lu-
 cion.*

Romæ, relationem acceptationis suæ Sæc. XVIII.
ad explicationes. Recusarunt quidem A. C. 1719.
novem Præsules, ut testantur in suis
ad Regem Christianissimum literis, ad
hæc prudentia, ut vocant, nimis huma-
næ temperamenta descendere, quæ sui Col-
legæ in hoc negotio adhibuerunt. At gra-
tum certe debuit esse Romano Ponti-
fici Gallicanos Episcopos tanta cura &
solicitudine ipsius famæ & honori con-
sultum voluisse, & per tres integros
menses operose concinnatas ab iis Bul-
læ interpretationes, quarum præsidio
Pontificia censura deflecteretur in eos
sensus, in quos non absurdam damna-
tionem cadere posse crederent. Pa-
rum tamen abfuit quin SS. P. Cle-
mens XI. moram illam trium mensium,
gravissimis statim pœnis, tanquam su-
premæ auctoritati suæ injuriosam, mul-
ctaverit. Sic enim sua Sanctitas lo-
quitur in Brevi, scripto 17. Mart. An-
no 1714. ad Cardinales, Archiepisco-
pos, & Episcopos Parisiis congregatos,
& (quod valde observandum) inter
Acta illius Congregationis inserto: *Dis-*
simulare quidem non possumus molestum no-
bis initio accidisse, quod rationabilis obse-
quii vestri erga prædictam Constitutionem
præclarum adeo testimonium, longius pla-
ne, quam par erat, protraxeritis: cum
præsertim crescentia istic in dies pernicioso-
rum

Sæc. XVIII. rum novitatum germina celeriore Aposto
 A. C. 1719. lici nostri iudicii EXECUTIONEM posse
 lari viderentur. Verum omnem pro
 molestiam deposuimus, ubi rescivimus cur
 rationem vestram, quemadmodum vos pa
 lam ac sæpius professi fuistis, non quidem
 animo subjiciendi examini aut iudicio vestro
 Decreta nostra, sed studio dumtaxat con
 ciliandæ Ecclesiasticæ pacis, & lucranda
 si fieri posset, nonnullos ex Fratibus vestris
 in spiritu mansuetudinis & diligentia car
 ritatis, esse tribuendam.

Non valde hæc verba, quamvis
 quibusdam blanditiis temperata, dis
 sonant ab iis quæ leguntur in altero
 Brevi paulo minaciore, quod idem S
 Papa Clemens XI. scripserat ad Regem
 Christianissimum Anno 1706. Ejusdem
 (sanctæ Sedis) Decreta venerari & non
 qui discant, inquiebat loquens de Ge
 liæ Episcopis, non discutere aut iudicium
 præsumant

En quæ in loco ac pretio sunt apud
 Romanam Curiam Apostolorum Succes
 sores, qui ab ipso Christo iudicandi po
 testatem acceperunt. Non stat per illa
 lam quominus sublimis Episcoporum
 dignitas ad vilem ministrorum & ex
 secutorum Pontificiæ Constitutionis
 conditionem deprimatur. Redit illi
 semper ad suam indolem. Quamvis
 pro varietate temporum mire sagax &
 flexi

flexibilis in omnes se formas blaudien-
 di pariter & terrendi vertat, in uno
 tamen eodemque proposito perstat con-
 stanter, augendæ nimirum in dies ma-
 gis ac magis potentix suæ, ejusque
 abnormem magnitudinem libertatum
 nostrarum ruinis superstruendi. Nunc
 igitur maxime, cum illa, opportunam
 occasionem naçta, vim omnem suæ
 artis & industriæ exerit, decet nos ad
 obistendum fortiter illius conatibus,
 omnes Gallicani zeli & Academici ro-
 boris nervos intendere, ne jura Regni
 & Episcopalis Collegii sacra dignitas
 impune violentur. *Veritas est* (inque-
 bat olim noster Gersonius) *quod omnis*
via favorabilis & humilis tentanda est cum
summo Pontifice, dum male informatus fert
per se, vel suos, injustas sententias, quo
desistat, & reformet. Sed si nihil proficit
humilis sedulitas, arripienda est virilis &
animosa libertas.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1719.

Gersonius
Resolut.
circa mate-
riam Ex-
com. Con-
sider. 12.

II.

Denegata aliquot Gallix Episcopis
suas difficultates exponendi copia.

Nihil fortasse unquam in Ecclesia
 stupendum magis contigit, quam quod
 oculis nostris recens vidimus. Demus
 Constitutionem fuisse legitime & secun-
 dum omnes veterum Canonum leges
 edi-